

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.225/2025/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Baltay Levente ügyvéd (cím1)

Az alperesek:

név1 (cím2) I. rendű
név2 (cím3) II. rendű és a
név3 (cím4) III. rendű

Az alperesek képviselői:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím5; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) I. rendűért
Mayer és Társai Ügyvédi Iroda (cím6; ügyintéző: dr. Mayer Erika ügyvéd) II-III. rendűért

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A III. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.185/2025/9/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 74.P.22.349/2023/44.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

A le nem rótt 180.000 (száznolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes ismert publicista, a sajtó című hetilap és a sajtó online internetes újság újságírója. A felperes 2023 júniusában közölte, hogy című címmel, saját cégén keresztül online újságot indít fiatalok és gyermekek részére. A publikációban szerepelt, hogy ez az újság együttműködést tervez név4 pszichológussal, de erre végül nem került sor. A gyerekújság mobilapplikáció formájában elsőként 2023. december 21-én jelent meg.

[2] Az I. rendű alperes 2023. július 29-én az általa üzemeltetett portál portálon cikket jelentetett meg cíkcím címmel, amely többek között a következőket tartalmazta:

„A politikával és a gyerekek szexualizálásával foglalkozó, című elnevezésű mobilalkalmazást csinál tisztázatlan finanszírozásból név5 egyik kedvenc propagandistája, név. A szélsőbaloldali sajtó alkalmazottja 2007-ben közpénzből dicsőítette név5 politikáját és oktatta ki a magyar embereket arról, hogyan kell élni - miközben név5ék rengeteg pénzt vettek el a magyaroktól. A sajtó összeállítása megdöbbentő részleteket mutat be a kisgyerekeket érzékenyítő propaganda apról. név ugyanazt állítja, mint név6: „mikroadományokból” szerzi a pénzt a politikai propagandára.

[3] A III. rendű alperes az I. rendű alperestől részben átvette az I. rendű alperes munkatársa(i) által írt és közzétett cikket, és azt bemutatta az média csatornán 2023. július 29-én este a 19:30-kor sugárzott nevű című műsorában, és ezt az anyagot a 2023. július 30-án ugyanott a reggel 8:00 órakor kezdődő nevű1 című hírműsorban is leköszölte.

[4] A felperes a sérelmezett cikk és televíziós műsorok idején támogatókat, támogatásokat gyűjtött az általa tervezett újság elindításához és működtetéséhez. A megjelentekkel kapcsolatban a felperest ismerősei és közvetlen olvasói köréből visszajelzések, megkeresések érték a megjelent közlések miatt, valamint a tágabb közönség irányából is, ezért ügyfeleknek, üzletfeleknek, barátoknak is magyarázkodni kényszerült. A közöltek a felperes családi környezetében is aggodalmat keltettek.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott (üzemeletett) portál online hírportálon 2023. július 29-én közzétett, cíkcím című cikkében a címben és magában az írásban is valótlanul állította, hogy a felperes szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek (1. közlés). A című gyerekújság „szélsőbaloldali politikai propagandával érzékenyítené a gyermekeket” (2. közlés), illetve a felperes a című gyerekújságot „a kommunista című1 című lap utódjának nevezte” (3. közlés).

[6] A felperes további jogkövetkezményként kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a jogsértés abbahagyására, és tiltsa el őt a további jogsértéstől. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest arra, hogy elégtétel adásaként az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé az ítélet rendelkező részét az érintett cikkek elérhetőségi helyén – a cím alatt, a szöveg felett – mindaddig, amíg az írások az interneten elérhetőek, azok eltávolítása esetén pedig az eredeti szöveggel azonos webcímen, minimum egy év időtartamra, a következő közlemény közzétételével: „A 2023. július 29-én publikált, cikkcím című cikk címében és a cikkünkben több valótlan állítást tettünk. Valótlanul állítottuk, hogy a című gyerekújság alapítója, név „szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek”. A valóság ezzel szemben az, hogy név semmilyen szexet nem népszerűsített sem gyerekeknek, sem felnőtteknek, a című gyerekújság pedig a cikk megjelenésekor még el sem indult. Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a című gyerekújság „szélsőbaloldali politikai propagandával érzékenyítene a gyermekeket”. A valóság ezzel szemben az, hogy a című gyerekújság előzetesen megjelent mintacikkei között nincs szélsőbaloldali tartalom. Valótlanul állítottuk azt is, hogy név a című gyerekújságot „a kommunista című lap utódjának nevezte”, mivel ilyen kijelentés nem hangzott el. Az érintettektől elnézést kérünk, a kifogásolt tartalmat eltávolítottuk a felületeinkről.”

[7] A felperes kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 5.000.000 forint sérelemdíj és annak törvényes mértékű kamatának a megfizetésére.

[8] A felperes – az I. rendű alperes mellett – eredetileg a név² (média¹) II. rendű alperessel szemben terjesztette elő keresetét, majd arra tekintettel, hogy az média megnevezésű lineáris médiaszolgáltatást nem a II. rendű alperes, hanem a III. rendű alperes üzemelteti, a II. rendű alperest a perből elbocsátotta, és helyette a III. rendű alperessel szemben terjesztett elő keresetet. Ebben a felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a III. rendű alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amikor az I. rendű alperes által közzétett cikket az általa üzemeltetett média elnevezésű közszolgálati csatornán 2023. július 29-én este 19.30-kor, valamint július 30-án reggel 8 órakor sugárzott nevükben beszámolt az I. rendű alperes cikkéről, és valótlanul állította az 1. és a 2. közlést.

[9] A felperes további jogkövetkezményként a III. rendű alperes esetében kérte a jogsértés abbahagyására, és a további jogsértéstől eltiltásra kötelezést. Kérte kötelezni a III. rendű alperest arra, hogy elégtétel adásaként az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül kezdje meg és közölje le az eredeti megjelenéseknek megfelelő napokon, az eredeti megjelenések időpontjában, az eredeti megjelenés módja szerint és terjedelemben a következő „helyreigazítást”: „2023. július 29-én este 19.30-kor, valamint július 30-án reggel 8 órakor sugárzott nevünkben több valótlan állítást tettünk. Valótlanul állítottuk az portál cikke alapján, hogy a című gyerekújság alapítója, név „szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek”. A valóság ezzel szemben az, hogy név semmilyen szexet nem népszerűsített sem gyerekeknek, sem felnőtteknek, a című gyerekújság pedig a cikk megjelenésekor még el sem indult. Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a című gyerekújság „szélsőbaloldali politikai propagandával érzékenyítene a gyermekeket”. A valóság ezzel szemben az, hogy a című gyerekújság előzetesen megjelent mintacikkei között nincs szélsőbaloldali tartalom. Az érintettektől elnézést kérünk, a kifogásolt tartalmat eltávolítottuk a felületeinkről.”

[10] A felperes kérte továbbá a III. rendű alperest 4.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni, a törvényes mértékű kamatokkal együtt.

[11] A felperes a kereset jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § (1) bekezdésének a)-b)-c) pontjaira, a 2:52. §-ára, valamint az Alaptörvény II. cikkére, és a VI. cikk (1) bekezdésére hivatkozott.

[12] A felperes kérte az alperesek perköltségben való marasztalását is.

[13] Érdemben előadta, hogy az portál írásának címe is valótlan, amely semmilyen módon nem nyert igazolást. Valótlan és sértő annak állítása, hogy a felperes által kezdeményezett című című gyerekújság szélsőbaloldali propagandával érzékenyítené a gyermekeket, illetve, hogy szadomazo szexet népszerűsítene. A felperes szerint az újság mintacikkei között nem található szélsőbaloldali tartalom, illetve nem népszerűsít gyermekek számára szexuális tartalmat. A felperes előadta, hogy nem tett olyan kijelentést, amely szerint a tervezett gyerekújság a kommunista című című újság utódja lenne. A III. rendű alperes felelősségét abban is megállapíthatónak találta, hogy a valótlan tényállításokat az portál portálról minden ellenőrzés nélkül átvette. Álláspontja szerint az I. és III. rendű alperesek megsértették a kifogásolt valótlan tényállításokkal a jóhírnevét. Ezzel társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolták. Köztudomásúnak minősítette, hogy Magyarországon a közbeszéd felfokozott ellenszenvet keltő módon értékeli a kiskorúak szexuális nevelésével kapcsolatos megnyilvánulásokat, függetlenül annak tényleges tartalmától, céljától és körülményeitől. Előadása szerint a sérelmezett valótlan állítások alkalmasak arra, hogy ellehetetlenítsék a tevékenységét, és már a megjelenést megelőzően hiteltelenné az általa készítendő újságot.

[14] A felperes hivatkozott arra, hogy a valótlan tényállítások, a valóság bizonyítása az alpereseket terheli. Megítélése szerint az újság jövőbeli megjelenésének tényét használták fel arra, hogy őt lejárássák, és semmilyen módon nem tettek eleget bizonyítási kötelezettségüknek, arra kísérletet sem tettek. Kiemelte, hogy az alperesek őt a társadalom szemében az egyik legelítélendőbb bűnnel vádolták meg, csorbítva szakmai és emberi jóhírnevét.

[15] A felperes az abbahagyásra kötelezést és a további jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy az alperesek visszatérően és a jogsértő állításokat megismételve többször is foglalkoznak a személyével. Keresetének alapvető irányaként jelölte meg, hogy a mai napig elérhető tartalmakat az I. és III. rendű alperes az internetről távolítsa el. Az elégtétel adás iránti kérelmét azzal indokolta, hogy annak alkalmasnak kell lennie a jóhírnév megsértése hatásának csökkentésére, igazodnia kell a jogsértés módjához, terjedelméhez, hogy az elmarasztaló ítélet legalább olyan nyilvánosságot kapjon, mint a jogsértő kitételek.

[16] A sérelemdíj iránti igény tekintetében előadta, hogy a közöltek megnehezítették az újság elindulását. Barátai, üzletfelei és a szélesebb közönség előtt is magyarázkodásra kényszerült. A közöltek alkalmasak voltak arra álláspontja szerint, hogy az olvasó szemében őt negatív módon állítsák be, sőt pedofíliával kössék össze a személyét. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes nagy olvasottságú internetes honlap (napilap) üzemeltetője, amely magas olvasottsággal, cikkei világszerte elérhetőek, a III. rendű alperes pedig az ország egyik közszolgálati csatornája, amelynek állításait a nézők nagy eséllyel valósnak fogadják el. A felperes a sérelemdíj iránti igényét úgy tagolta, hogy az első közléssel kapcsolatosan 4.000.000 forintban, a második és a harmadik közléssel kapcsolatban pedig 500.000-500.000 forintban határozta meg annak összegét.

[17] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte.

[18] A III. rendű alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte, saját feladataként megjelölve az eltérő vélemények ütköztetését, a közösség ügyeivel kapcsolatos viták lefolytatását. Hivatkozott arra is, hogy a felperes helyreigazítási eljárást a III. rendű alperes irányában nem kezdeményezett. Álláspontja szerint kötelezettsége a közügyekkel kapcsolatos információk megosztása a közönséggel.

[19] A III. rendű alperes is arra az álláspontra helyezkedett, hogy esetében a vitatott kitételek (1. és 2. közlés) a tényekből levont következtetésnek, ezáltal véleménynek minősülnek. Előadta azt is, hogy a jogsértés megállapíthatósága tekintetében nem a felperes egyéni érzékenysége a mérce, hanem az, hogy a közfelfogás szerint a közlések sértő

tartalmúnak tekinthetők-e. Hivatkozott a III. rendű alperes is arra, hogy nem tett mást, mint hogy az I. rendű alperes cikkét idézte. Hivatkozott arra is, hogy név⁴ pszichológus című² elnevezésű blogján közzétett egy közleményt elnevezés címen. Ebben a szerző, akivel a felperes együttműködni készült, többféle pornó típust is leírt. A III. rendű alperes szerint mindez a pornográfia népszerűsítését jelenti.

[20] A III. rendű alperes a felperes sérelemdíj iránti igényét alaptalannak, összezszerűségében pedig eltúlzottnak minősítette. Megjegyezte, hogy még a jogsértés megítélése esetén sem automatikus a sérelemdíj alkalmazása. A III. rendű alperes szerint a magas összegű sérelemdíj alkalmas lehet arra, hogy a sajtószabadság jogának gyakorlását korlátozza. A III. rendű alperes perköltséget is igényelt.

Az első- és másodfokú ítélet

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2023. július 29. napján az általa üzemeltetett portál portálon valótlanul azt állította, hogy a felperes szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek.

A bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy a fenti jogsértő közlést 8 napon belül távolítsa el a portál internetes felületről.

Megállapította, hogy a III. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett média közszolgálati csatornán 2023. július 29-én este 19.30-kor, valamint július 30-án reggel 8 órakor sugárzott nevükben valótlanul azt híresztelte, hogy a felperes szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek.

Kötelezte a III. rendű alperest, hogy 8 napon belül a fenti jogsértő közlést távolítsa el a Youtube csatornán elérhető nevű műsorból.

Az I. rendű alperest elégtételadásra kötelezte oly módon, hogy 8 napon belül tegye közzé az érintett cikkel azonos webcímen, minimum egy év időtartamra az alábbi közleményt: „A 2023. július 29-én publikált, »név⁵ cikkcím című cikk címében valótlanul állítottuk, hogy a című gyerekújság alapítója név szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek. Az érintettől ezúton elnézést kérünk.”

A III. rendű alperest elégtétel adására kötelezte oly módon, hogy 8 napon belül közölje az média televíziós csatornán 19.30-kor kezdődő nevűben és a következő nap reggelén az ismétlésben az alábbi közleményt: „2023. július 29-én este 19.30-kor, valamint július 30-án reggel 8 órakor sugárzott nevünkben valótlanul híreszteltük, hogy a című gyerekújság alapítója, név szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek. Az érintettől ezúton elnézést kérünk.”.

Kötelezte az I. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 1.800.000-1.800.000 forintot, valamint ezen összegeknek 2023. július 29. napjától számított a kifizetés napjáig járó késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Úgy rendelkezett, hogy a felek a perköltségeiket maguk kötelesek viselni.

Kötelezte a felperest, az I. és III. rendű alperest, hogy személyenként 200.000 forint eljárási illetéket fizessenek meg az állam javára.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1), (2) bekezdéseit, a Ptk 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:44. §-át, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdésének a)-e) pontjait.

A felperes által kifogásolt három közlés tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok közéleti témával összefüggésben kerültek megfogalmazásra.

„A felperes szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek” közlés tekintetében elsősorban azt állapította meg, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, mely jelen idejű megfogalmazást tartalmazott. Kiemelte, hogy a felperes nem népszerűsített semmilyen szexuális irányzatot, mivel a kérdéses című című sajtótermék el sem indult ebben az időszakban. Az alperesi hivatkozásokkal szemben arra utalt, hogy név⁴ pszichológusnak az „című2” blogon megjelent írását az I. rendű alperes hamisan interpretálta, az éppen ellenkező tartalommal bír, mint amelyre az alperes hivatkozott, ezért az véleménynyilvánításként nem fogható fel.

Arra következtetett, hogy a perbeli valótlan állítás sértette a felperes jó hírnevét, alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélése kedvezőtlenül változzék. Kitért arra, hogy a tényállítások esetében is fokozottan érvényesül a véleménynyilvánítás szabadsága, de ez nem eredményezheti az alperesek polgári jogi felelősség alóli mentesülését. A felperes ugyan közszereplőnek minősül, azonban a valótlan és sértő tények állítása és híresztelése a véleménynyilvánítás körén kívül esik.

Mindezek alapján megállapította, hogy az I. és III. rendű alperesek megsértették a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a valótlan állítással, illetőleg híreszteléssel.

A felperes által igényelt eltiltás és jogsértés abbahagyására kötelezés tekintetében rámutatott, hogy a felperes kérelme alapvetően arra irányult, hogy a jogsértő tartalmakat az alperesek távolítsák el az oldalaikról, ezért az objektív szankció alkalmazását oly módon rendelte el, hogy a kifogásolt cikk címét és a jogsértő közlést tartalmazó hírrészletet távolítsák el az oldalaikról. A teljes cikk, illetőleg a műsor eltávolítását azonban szükségtelennek ítélte.

Az elsőfokú bíróság az elégtétel adására a felperes által igényelt formát részben tartotta megfelelőnek. Az elégtétel adó közlemény eltérő megszövegezésével való közzétételt rendelte el, az alperesek sajnálkozásának kifejezésével együtt.

Az elsőfokú bíróság az I. és III. rendű alperesek esetében egyaránt 1.800.000 forintban határozta meg a fizetendő sérelemdíj mértékét. Ennek során értékelte, hogy az I. rendű alperes által üzemeltetett hírportál nagy látogatottsággal rendelkezik és a III. rendű alperes is szintén jelentős nézettséggel bíró csatornán közölte a jogsértő tartalmat. Elfogadta, hogy a felperes közeli és távoli ismerősei, üzletfelei körében a közlés magyarázkodásra adott okot a felperes számára. Figyelembe vette azt is, hogy a közlés nem csak a felperes szakmai hírnevét rombolta, hanem az általa indított új lap elindulására is árnyékot vetett.

A felperesnek azon közlésekkel kapcsolatos igényét, mely szerint a című gyerekújság „szélsőbaloldali politikai propagandával érzékenyítene a gyermekeket”, illetve a gyerekújságot „a kommunista című” című lap utódjának nevezte, a bíróság arra következtetett, hogy ezek közügyek megvitatása során született vélemények, értékkételek, melyek nem voltak kirívóan okszerűtlen következtetések alapulók és erre tekintettel a személyiségi jogsértés megállapítása iránt és egyéb igényeket elutasította.

A perköltség megállapításával összefüggésben úgy döntött, hogy a felek pernyertességének és pervesztességének aránya hozzávetőlegesen azonos mértékű, ezért a perköltséget a felek maguk voltak kötelesek viselni.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (1) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdés alapján döntött az illeték fizetéséről.

[22] Az I. és III. rendű alperesek, valamint a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, az illetékfizetési kötelezettség tekintetében annyiban változtatta meg az elsőfokú bíróság döntését, hogy a III. rendű alperes esetén az elsőfokon felmerült 200.000 forint kereseti illetéket az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a jóhírnév-sértés annak valótlan állításával valósult meg, hogy a felperes „szadomazo szexet népszerűsít gyerekeknek”.

[23] A perköltség viseléséről úgy rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik.

[24] A meg nem fizetett másodfokú eljárási illeték viseléséről úgy rendelkezett, hogy abból a felperes 196.000 forintot, az I. rendű alperes 144.000 forintot köteles az államnak megfizetni, míg a III. rendű alperesre jutó 144.000 forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[25] Ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott, és indokolása is megfelelő volt. Az eldöntendő kérdés valóban az volt, hogy a vitatott kitételként fennmaradt mondat (1. közlés) valótlan tényállítás, vagy a szabad véleménynyilvánítás keretébe tartozó értékelés.

[26] A másodfokú bíróság, figyelemmel a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjára is, vizsgálta az alperesek által alapul megjelölt közlést. Megállapította, hogy név⁴ pszichológus írása az című² weboldalon az alperesek előadásával szemben nem a pornográfiát népszerűsítő írás, hanem a jelenség gyerekekre leselkedő veszélyével foglalkozik, és a lehetséges szülői magatartást elemzi. Ebben a körben tájékoztat, figyelmet hív fel, de semmiképpen sem tekinthető írása a pornográfia népszerűsítésének. Az alperesek ezzel ellentétes értelmezése egy hamis interpretáció. Ehhez képest nem lehet vélemény ténybeli alapja, hiszen téves, hamis kiindulópontot jelent, bizonyításra nem alkalmas, így az elsőfokú bíróság ezen kitétel tekintetében megalapozottan állapította meg a jogsértést.

[27] A másodfokú bíróság nem vitatta, hogy a felperest közéleti szereplőként kiemelten tűrési kötelezettség terheli, de álláspontja szerint a vitatott kitételekre, a valótlan állításra a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem terjed ki {Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozat, indokolás [62]}.

[28] A másodfokú bíróság a III. rendű alperes fellebbezését az illeték viselése tekintetében találta alaposnak, megállapítva, hogy a III. rendű alperes teljes személyes illetékmentességet élvez, így az őt terhelő illeték az állam terhén marad.

[29] A másodfokú bíróság a jogsértés megállapítása tekintetében csupán pontosította annak megfogalmazását, azzal, hogy a jogsértés szabatos módon való megfogalmazásához hozzátartozik, hogy feltüntessék az érintett cikket.

[30] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a további jogkövetkezmények alkalmazása is jogszerűen történt, így a további jogsértéstől való eltiltás és az abbahagyás is megfelelően elrendelt szankció volt, amely a sértő tartalmak eltávolítását és megismétlésének tilalmát jelenti, továbbá álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan alkalmazta az elégtétel adás elrendelését is, az elégtételt adó közlemény közzétételének az elrendelésével.

[31] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a sérelmes közléssel a felperest nem vagyoni sérelem érte, így alappal tarthatott igényt sérelemdíj megfizetésére. Kiemelte, hogy a sérelmekről a felperes a keresetlevél hiányainak pótlása során is nyilatkozott, miként a felperes maga a tárgyaláson személyes előadást is tett.

[32] A sérelemdíj összegszerűsége tekintetében a másodfokú bíróság sem annak felemelésére, sem pedig leszállítására nem látott alapot. Ebben a körben értékelte azt a

körülményt, hogy az I. rendű alperes az általa jegyzett cikk kiemelt címében jelenítette meg a jogsértő tartalmat, és az olvasók általában a tartalomról a címekből tájékozódnak, sőt gyakran magát a tartalmat külön meg sem ismerik. A III. rendű alperes esetében értékelte, hogy az I. rendű alperes által közölt cikket képi tartalomban is közzétette, és külön hangalámondásban is kiemelte a cikk fent elemzett címét. Az alperesek jogsértését jelentős tárgyi súlyúnak ítélte meg, és értékelte azt is, hogy a magatartást a szándékosság jellemezte. Kiemelte, hogy a sérelemdíj megállapításával az elsőfokú bíróság nem a perben nem álló harmadik személyt ért jogsérelmet kompenzálta, hanem a felperesre gyakorolt hatás ellensúlyozását végezte el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által meghatározott összegű sérelemdíj arányban állt a jogsértés tárgyi súlyával, a kialakult ítélkezési gyakorlattal.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[33] A jogerős ítélet ellen kizárólag a III. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és saját vonatkozásában a kereset teljes elutasítását.

[34] Megsértett jogszabályként hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkére, 28. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (1) bekezdésére, 10. és 13. §-ára, a 2011. évi CLXXXV. törvény 6. §-ára, a Ptk. 2:44. § (1) bekezdésére és 2:52. §-ára, továbbá a Pp.) 346. § (3)-(4)-(5) bekezdésére, a 383. § (5) bekezdésére, illetve a perköltség vonatkozásában a Pp. 80-81-82-83. § (1) bekezdésére, valamint a munkadíjról szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a)-b) pontjára.

[35] Kérelmének indokolásaként előadta, hogy a felperes újságíró, publicista, kritikus és blogger. A kialakult alkotmánybíróági gyakorlat szerint is túl kell lépni a szöveg szó szerinti értelmezésén. Ebben a körben hivatkozott az Alkotmánybíróság több határozatára (5/2015. (II. 25.) AB határozat, indokolás [27]; 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, indokolás [32]; 3111/2022. (III. 23.) AB határozat, indokolás [32]). A kérelemben foglalkozott a sajtó alkotmányos szerepéről tett alkotmánybíróági megállapításokkal, az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) kialakult gyakorlatával.

[36] Kiemelte, hogy nem a felperes személyes sértettség-érzése a vizsgálat mércéje, hanem a tartalmat illetően a közfelfogás az irányadó. Változatlanul fenntartotta azon álláspontját, hogy a vitatott első közlés tekintetében tényalapú következtetés, azaz vélemény kifejtése történt. A jogalapról szóló döntés ellentétes mind a Kúria, mind pedig az Alkotmánybíróság gyakorlatával. A jogkövetkezmények tekintetében előadta, hogy a megállapításon túlmenően a további jogsértéstől való eltiltás, illetve a sérelmes közlés törlése értelmetlen szankciónak minősül.

[37] A sérelemdíj megítélése körében is arra az álláspontra helyezkedett, hogy annak alkalmazása értelmetlen, és egyébként is eltúlzott mértékű. A III. rendű alperes szerint a felperes érdemi nem vagyoni sérelmet nem igazolt, de még csak nem is valószínűsített. Álláspontja szerint, amennyiben a Kúria indokoltnak látja egyáltalán sérelemdíj alkalmazását, akkor is a másodfokú bíróság ítéletéhez képest jelentős mérséklés az indokolt.

[38] Összefoglalóan előadta, hogy a másodfokú bíróság döntése indokolatlanul korlátozza a szabad véleménynyilvánítási jogot. A jogszabályok és a joggyakorlat helytelen értelmezésén alapul, ezáltal ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével is.

[39] A felperes írásbeli felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[40] A Kúria a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak.

[41] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[42] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötőerővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017.196.].

[43] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)].

Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[44] A jelen esetben a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a III. rendű alperes annak híresztelésével – a nevű című műsorban történő kétszeres közzétételével –, hogy „a felperes szadomazo szexet népszerűsít a gyerekeknek” megsértette-e a felperes személyhez fűződő jogait, vagy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabb keretei között értékítéletet, véleményt formált csupán, így a keresetnek hiányzik a jogalapja. Az I. r. alperes és a felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

[45] A felperes értékelése szerint a szöveggörnyezetet is figyelembe véve, ezzel a közléssel a III. rendű alperes valótlan és személyére nézve súlyosan sértő tényállítást híresztelt. Ezzel szemben a III. rendű alperes álláspontja az volt, hogy a kifogásolt közlés ténybeli alapokkal rendelkező értékítélet, vélemény volt, amelyet a közéleti kérdésekben gyakran igen éles hangnemben megnyilatkozó felperesnek el kell tűrnie.

[46] A Kúriának az alperes álláspontjára figyelemmel először azzal a kérdéssel kellett foglalkoznia, hogy érinti-e bármilyen módon a III. rendű alperes személyiségi jogi felelősségét az a körülmény, hogy más sajtószervtől származó értesülést tett közzé.

[47] Következtes és egyértelmű a jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel, hogy a mástól származó értesülés továbbadása (híresztelése) önálló felelősségi alakzatot jelent.

[48] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[49] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok védelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel. A 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[50] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (1) bekezdése értelmében Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint ugyanakkor a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. Az Smtv. 10. §-a a közönség jogaként rögzíti azt, hogy mindenkinek joga van

arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről.

[51] A Kúria gyakorlata következetes és egyértelmű abban (lásd. Pfv.IV.20.852/2024/8.), hogy a mástól származó értesülés továbbadásáért is lényegében objektív felelősség terheli a sajtószervet. A sajtó jogi felelőssége nem kerülhető meg pusztán azzal, hogy mástól származó értesülésre történik hivatkozás. A következetes és állandó ítélkezési gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 14. számú állásfoglalásának azt az alapelvét, hogy a valóság bizonyításának kötelezettsége akkor is az átvevő sajtószervet terheli, ha hívenközli más sajtószerv közleményét.

[52] Helytállóan jutottak arra a következtetésre az eljáró bíróságok, hogy a jelen esetben alapjogok kollíziójáról van szó, vagyis a felperes személyhez fűződő jogai ütköznek az alperes szabad véleménynyilvánításhoz való jogával.

[53] Azt is helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes ismert közéleti szereplő, aki közéleti kérdésekkel gyakran foglalkozik, gyakran alkalmaz publikációjában éles, erőteljes megfogalmazásokat. A perbeli közlés nem a felperes magánéletét, hanem tervezett közéleti tevékenységét (meghatározott korosztálynak indítandó internetes lap, vagy applikáció indítása) érinti. Valóban egy közéleti szereplő magatartásáról van szó, amely közügynek minősül.

[54] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában kiemelt jelentőségű kérdés, hogy meddig terjed egy közéleti vitában érintett személy tűrési kötelezettsége, illetve mennyiben korlátozhatja a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülését a közéleti vitában résztvevők személyiségének a védelme. A 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban a korábbi bírósági gyakorlatra támaszkodva összefoglalta az alapjogok kollíziója során alkalmazandó teszt lépéseit. E kérdés értékelése során az Alkotmánybíróság a következő szempontoknak tulajdonít meghatározó jelentőséget: a véleményt kifejező nyilvános közlés közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e; a nyilvános közléssel érintett személy közszereplői minőségben jelenik-e meg; a nyilvános közlés tényállítást vagy értékítéletet foglal-e magában; a nyilvános közlés sérti-e az érintett személy emberi méltóságát vagy jó hírnevét (becsületét) {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [38]}. Ha a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, akkor ez a közlés „automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi.” (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]; 3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [28], [48]). A Kúria – az Alkotmánybíróság gyakorlatát szem előtt tartó – töretlen gyakorlata is e szempontokat veszi figyelembe a jóhírnévhez fűződő jog és a véleménynyilvánításhoz fűződő jogosultságok kollíziójának feloldása során (többek között: Pfv.IV.21.305/2022/5., Pfv.IV.20.989/2023/7., Pfv.IV.20774/2023/6., Pfv.IV.20.432/2024/9.)

[55] Az Alkotmánybíróság több esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével és annak jogi korlátaival.

[56] Az Alkotmánybíróság többek között a 7/2014. (III. 7.) AB határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. A közéleti szereplőkre vonatkozó beszéd a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme. A közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások. A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezve közügyek alakításában részt vevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása és – akár rendkívül éles hangú – kritikája {Indokolás [45], [47]–[48]}.

[57] Ugyanezen határozatában az Alkotmánybíróság azt is rögzíti, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megnyilvánulásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletreméltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. Mindazonáltal a szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások között. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt {Indokolás [49]}. Ugyanitt rögzíti az Alkotmánybíróság azt, hogy a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre és a közügyek körébe tartozó tényállításokra is vonatkozik. Ezen Alkotmánybíróság határozat a: Ptk. 2:44. § értelmezése kapcsán született. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.

[58] Az Alkotmánybíróság egy másik határozata szerint a nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megnevezésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést illetően vizsgálni kell a médium típusát, a közös apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi.

[59] Az Alkotmánybíróság határozata szerint ezt követően arról kell dönteni hasonló szempontok alapján, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e. A véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e. A véleménysszabadság nemcsak bizonyos felfogások vagy eszmék, hanem magának a véleménynyilvánításnak a lehetősége előtt nyit szabad utat. Ebből következik, hogy a közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. A közhatalom, illetve a közhatalmat gyakorlók ellenőrzése és a közvélemény tájékoztatása, figyelmének felhívása érdekében pedig bizonyos fokú túlzást, provokációt is magukban foglalhatnak {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [39]–[40]}.

[60] Az Alkotmánybíróság korábban már idézett határozata {7/2014. (III. 7.) AB határozat} kinyilvánítja ugyanakkor azt is, hogy még közügyben és közéleti szereplő esetében sem korlátlan a szabad véleménynyilvánításhoz való jog. Rögzíti, hogy a szabad véleménynyilvánítás tágabb kereteire vonatkozó érvelés nem járhat az érintettek emberi méltósága, magánélete és jóhírneve védelmének kiüresedésével. Rögzíti azt is, hogy a közéleti szereplők is igényelhetnek védelmet a hamis tényállításokkal szemben.

[61] A jelen esetben a Kúria egyetértett az eljáró bíróságokkal abban, hogy a fennmaradt vitatott kitétel tényállításnak minősül (szadomazo szex népszerűsítése). A Kúria szerint ennek valóságtartalmát az alperes nem tudta bizonyítani, vagyis a közlésnek nincsenek ténybeli alapjai. A közlés jelen idejű állítás, márpedig ténykérdés, hogy a felperes által megjelentetni kívánt internetes újság vagy mobilapplikáció a perbeli közlések időpontjában egészen

egyszerűen még nem működött. Önmagában az a körülmény, hogy a kezdeményezés kapcsán név⁴ pszichológus esetleges közreműködése is szóba került, és a nevezett személy egy korábbi esetben saját blogján foglalkozott a gyermekek tekintetében az őket érő szexuális hatásokkal (pornográfiával), nem jelenti a szadomazo szex népszerűsítését. Ha és amennyiben a III. rendű alperes részéről valóban elolvasták (volna) a kérdéses publikációt, abból egyértelműen és félreérthetetlenül kiderül, hogy abban szó sincs a szadomazo szex népszerűsítéséről. A pornográfia jelenségét elemzi a szerző, ráadásul abból a szempontból, hogy hogyan lehet kiküszöbölni a szülők részéről a gyermekeket érő ilyen jellegű hatások érvényesülését. Ezt semmilyen logika mentén, semmilyen közügyekre való hivatkozással nem lehet a pornográfia népszerűsítéseként értékelni. Az csupán további adalékot jelent, hogy a nevezett pszichológus végülis a ténylegesen megjelenő applikációban szerepet egyáltalán nem vállalt a későbbiekben sem.

[62] A következőes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint a kifogásolt sajtóközleményt mindig a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására (PK 12. számú állásfoglalás II. pont).

[63] Mindezekre figyelemmel a Kúria szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy az alperes részéről tényállítás történt, amelynek valóságát semmilyen módon nem tudta bizonyítani, vagy alátámasztani. Az alperes érvelése ebben a körben logikátlan, és a tényeknek ellentmondó volt. Mindezekre figyelemmel a Kúria szerint a kereset jogalapját a fennmaradt kitétel tekintetében az eljáró bíróságok, így a másodfokú bíróság is, helytállóan állapította meg.

[64] A III. rendű alperes külön sérelmezte a sérelemdíj megítélését és annak összecszerűségét. Álláspontja szerint a felperes nem igazolta, hogy a közléssel okozati összefüggésben nem vagyoni sérelme keletkezett volna. A sérelemdíj megítélése még a jogalap megállapítása esetén sem automatikus, a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint.

[65] A Kúria álláspontja szerint összességében megalapozottan került sor a sérelemdíj megítélése, összecszerűsége pedig mérlegelés eredménye. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság is azt, hogy annak valótlan állítása, hogy valaki gyermekek számára szadomazo szexet népszerűsít, valótlanlansága esetén súlyosan sértő állítás, amelyet a közvélemény súlyosan elítél, így a III. rendű alperes által is biztosított nagy nyilvánosság mellett ez a valótlan közlés ténylegesen alkalmas volt arra, hogy a felperes személyének társadalmi megítélését jelentős mértékben hátrányosan befolyásolja, és legalább is kényszerítse a felperest, hogy a megjelentek miatt magyarázkodnia kelljen. A Kúria szerint is értékelni kellett azt a körülményt, hogy az alperes részéről a minimális ellenőrzést is elmulasztották a hír kapcsán, és a korábbiak szerint a híresztelő sajtószervet is terhelik jogszabályi kötelezettségek, mind a valóságtartalom ellenőrzése, mind pedig az esetlegesen ellentétes álláspontok megjelenítése tekintetében, amelyre a jelen esetben egyáltalán nem került sor. Értelmes (értő) olvasás mellett az újságírók is meggyőződhetnek volna arról, hogy név⁴ pszichológus kérdéses internetes közlése az című² elnevezésű blogon egyáltalán nem jelenti a szadomazo szex népszerűsítését – összességében értékelni kellett a minimális gondosság elmulasztását, mint súlyosan felróható magatartást is.

[66] A jogerős ítélet nem sértette a Pp. 279. § (1) bekezdését sem. A Kúria nem kíván eltérni jogkérdésben a töretlen és egységes ítélkezési gyakorlattól abban a jogkérdésben, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének és mérlegelésének nincs helye, ezért önmagában nem állapítható meg a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok

okszerű mérlegelését támadja. A jogszabálysértést a mérlegelési hiba akkor valósítja meg, felülmérlegelésre csak akkor van lehetőség, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Pfv.V.20.430/2022/6., Pfv.IV.21.281/2022/5., Pfv.V.20.810/2022/5.). Lényeges, hogy a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.), az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.V.20.796/2022/6., Pfv.I.20.507/2022/5., Pfv.IV.20.848/2022/5., Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.).

[67] Összességében a Kúria megállapította, hogy nem sértette meg a másodfokú bíróság az összecszerűség meghatározásánál a jelentős nyilvánosságra és a III. rendű alperes súlyosan felróható magatartására is figyelemmel a mérlegelés alapvető szabályait, így sem a sérelemdíj megfizetésére kötelezés mellőzésére, sem az összecszerűség leszállítására nem volt alap, nem volt indokolt a sérelemdíj összegére vonatkozó mérlegelés kivételes felülmérlegelésére sem.

[68] A jogsértés megállapítására figyelemmel a másodfokú bíróság megalapozottan rendelkezett a további objektív jogkövetkezmények alkalmazásáról a Ptk. 2:51. § alapján (abbahagyásra kötelezés, eltávolítás). A Kúria a 3/2024 PJE határozatában a III. r. alperes álláspontjával szemben azt fejtette ki, hogy elégtétel adása körében jogi személy is kötelezhető sajnálkozás kifejezésére, bocsánatkérésre - ez a döntés a jelen esetben is egyértelműen irányadó.

[69] A Kúria megítélése szerint az első-és a másodfokú bíróság eleget tett a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének. Az indokolt bírói döntéshez való jog azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns tényekre terjedjen ki. {3159/2018 (V. 16) AB határozat Indokolás [31], 3196/2022 (IV. 29) AB határozat Indokolás [36]}. A Kúria szerint a jelen esetben a másodfokú bíróság a döntését részletesen, érdemben megindokolta. Egyértelmű és következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy önmagában amiatt, hogy valamelyik peres fél (a jelen esetben a III. r. alperes) részben vagy egészben nem ért egyet az eljáró bíróságok döntésével, nem eredményezi az indokolási kötelezettség elmulasztását, annak megsértését.

[70] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett részben, hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[71] Annak valótlan állítása, hogy egy közéleti szereplő ilyen jellegű tevékenysége során szadomazo szexet népszerűsít gyermekek számára, a jóhírnevet súlyosan sértő valótlan állításnak minősül. Önmagában az a körülmény, ha a sajtószerv más sajtószervtől származó valótlan tényállítást tesz közzé (híresztel), nem zárja ki a sajtószerv felelősségét, amelyet az átvett állítás esetében is terhel a valóság bizonyításának kötelezettsége. A sérelemdíj, mint jogkövetkezmény alkalmazására és az összecszerűsége meghatározására vonatkozó mérlegeléssel meghozott döntés esetében is érvényesül az az alapelv, hogy felülmérlegelésre kizárólag kivételesen van lehetőség a felülvizsgálati eljárásban.

Záró rész

[72] A felülvizsgálati eljárásban a pernyertes felperes oldalán perköltség nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

[73] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illeték, a III. rendű alperes személyes illetékmentessége folytán, az állam terhén marad.

[74] A Kúria a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2026. március 25.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró